

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jiřího Lifky a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **J. P.**, bytem U., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 15. 4. 2015, č. j. MV-19655-4/VS-2015,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e o d m í t á .**
- II. **Žalobci s e osvobození od soudních poplatků n e p ř i z n á v á .**
- III. **Návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení z řad advokátů s e z a m í t á .**
- IV. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra vnitra ze dne 15. 4. 2015, č. j. MV-19655-4/VS-2015, jímž byl zamítnut rozklad žalobce proti usnesení ředitelky odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra ze dne 4. 12. 2014, č. j. MV-117233-8/ODK-2014, jímž nebyla shledána důvodnou námitka podjatosti úřední osoby JUDr. Adama Furka, vedoucího oddělení legislativně právního Ministerstva vnitra, a dalších osob jemu služebně podřízených, v odvolacím správním řízení proti usnesení Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 23. 7. 2014, č. j. KrÚ 49245/2014, a usnesení Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 23. 7. 2014, č. j. KrÚ 49246/2014.

Soud v první řadě zkoumal, zda jsou v případě podané žaloby, tedy návrhu na zahájení řízení, splněny podmínky řízení, především, zda jde o návrh podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) přípustný.

Podle § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Jak dovodil Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 11. října 2007, 4 As 46/2007-75, otázka podjatosti úřední osoby ve správním řízení je sice s to předurčit výrazným způsobem výsledek řízení s ohledem na řešení věci samé. To ovšem nic nemění na tom, že řízení o námitce podjatosti vůči pracovníku (či pracovníkům) správního orgánu je řešením procesní otázky, tj. relativně samostatným řízením odvozujícím svůj smysl a účel od projednání věci samé. Řízení dle ustanovení § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, je řízením, v němž se vydává samostatné procesní usnesení, a to před vydáním meritorního rozhodnutí ve věci či zastavením řízení. To samo o sobě ovšem neznamená, že se jedná o rozhodnutí, vůči němuž může být samostatně podána žaloba. Z povahy věci plyne, že procesní rozhodnutí vydané správním orgánem je možné napadnout až spolu s meritorním rozhodnutím ve věci, kde může být případně shledána vada řízení spočívající v nesprávném posouzení námitky podjatosti, nevydání samostatného rozhodnutí o nevyločení pracovníků správního orgánu, jejichž nepodjatost byla zpochybněna, apod. Rozhodnutí o námitce

podjatosti je tedy rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení, a které je v souladu s ustanovením § 70 písm. c) s. ř. s. ze samostatného soudního přezkumu vyloučeno.

Obdobný názor zaujal Nejvyšší správní soud již dříve v rozsudku ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Afs 20/2003 - 23, v němž se vyjádřil k možnosti samostatného soudního přezkumu rozhodnutí o vyloučení pracovníka orgánu daňové správy dle ustanovení § 26 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. Nejvyšší správní soud rovněž dovodil, že takové rozhodnutí není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví, nýbrž pouze spolu s přezkoumáním meritorního rozhodnutí ve věci. Závěry učiněné v tomto rozsudku lze analogicky použít i na rozhodování o námitce podjatosti dle správního řádu (tj. na posuzovanou věc), neboť úprava institutu vyloučení pracovníka správního orgánu a úprava institutu vyloučení pracovníků správce daně je v podstatě totožná.

Přezkum rozhodnutí o námitce podjatosti není přitom vyloučen úplně, nýbrž pouze koncentrován do řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o věci samé.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, pokud je podle tohoto zákona nepřijatelný. Proto soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 70 písm. c) s. ř. s. odmítl.

Žalobce rovněž v řízení požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že žalobce podal nepřijatelný návrh, který bylo na místě bez věcného projednání odmítnout, nebyla splněna podmínka pro osvobození od soudních poplatků, neboť šlo v případě žalobního návrhu o zřejmě bezúspěšně uplatněný návrh (jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 6. 2011, č. j. 1 As 51/2011 – 135, vyplývá-li z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu či z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu nemožnost samostatného soudního přezkumu určitého úkonu správního orgánu, konkrétně rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o námitce podjatosti úřední osoby, je žalobu proti takovému úkonu nutno považovat za zjevně neúspěšný návrh podle § 36 odst. 3 s. ř. s.).

Pokud jde o žádost žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů, podle § 35 odst. 8 věty první s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Možnost ustanovení advokáta je tak vázána na dvě podmínky – splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků a objektivní potřebu zastoupení k hájení práv účastníka řízení. Ani tyto podmínky v případě žalobce naplněny nejsou. Předpoklad pro osvobození od soudních poplatků naplněn, jak vyplývá z výše uvedeného odůvodnění, nebyl, a to pro zjevnou bezúspěšnost návrhu, rovněž tak nelze dovodit, že v případě, kdy nelze s procesním návrhem naložit jinak, než jej odmítnout, je dána objektivní potřeba zastoupení účastníka v řízení. V případě návrhu žalobce

se nejednalo o návrh, který by byl neurčitý, nesrozumitelný, resp. o návrh, který by postrádal některou ze základních náležitostí. Jednalo se o formálně bezvadný návrh na zahájení řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, leč šlo o návrh nepřipustný z hlediska povahy napadeného správního aktu.

S ohledem na to soud návrhu na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení nevyhověl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věty první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. června 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová